

این اثر که با شماره ۱۴۸۹-۸۴/۱۱/۹ در فهرست آثار باستانی به ثبت رسیده در مرکز محله تاریخی شهر واقع گردیده و منسوب به دوره قاجار می باشد.

این خانه متعلق به آفاگل انصاری خالدی ارباب اسبق روستا بوده و در حال حاضر از طرف ورثه مرحوم آفاگل به شهرداری واگذار گردیده و بامشارکت میراث فرهنگی در حال بازسازی است.

این اثر دارای ساختار حیاط مرکزی و سه جبهه ساخت حول حیاط می باشد. جبهه اصلی شامل فضای شاهنشین و دو اتاق کناری در جبهه شمال حیاط واقع می باشد. جبهه جنوبی شامل فضای ، انبار ، اتاق سرایداری و فضایی جهت نگهداری احشام بوده است. بدین ترتیب فضای دسترسی و راهپله در جبهه غربی حیاط جانمایی می گردد. در تراز زیر طبقه همکف فضای سرداب دقیقاً منطبق بر سازه طبقه بالا زیر فضای شاهنشین شکل گرفته و مساحتی بالغ بر ۱۰۰ مترمربع را شامل می شود. نکته جالب توجه خط آسمان در نمای جبهه اصلی بنای فوق می باشد. در اثر فوق در طول محور آکس این جبهه دارای تنوع بوده و با فرمی هلالی که از زمینه خود جدا می گردد تظاهر می یابد. مشخصات بنای عدم تقارن عملکردی بنا درحین تقارن فضایی و فرمی می باشد دو اتاق کناری در دو طرف اتاق شاهنشین هر دو دارای مشخصات فرمی تلسیان می باشد و برخلاف انتظار برخورد یکسان از لحاظ ارتباطی ، یکی از این فضاها توسط سه دهانه با فرم هلالی با فضای اصلی مرتبط گشته و اتاق جانبی در سمت دیگر فاقد ارتباط درونی از شاهنشین بوده و ارتباط با این فضا فقط از حیاط میسر است.

یکی از ویژگیهای منحصر به فرد بنای مذکور رویکردی دوگانه نسبت به محیط پیرامون خود می باشد ، بنا در طول محور اصلی خود در امتداد فضای شاهنشین هم دارای درونگرایی نسبت به حیاط مرکزی بوده و هم دارای رویکردی برونگرا نسبت به محیط اطراف می باشد. در نمای متقابل این جبهه ایوانی سرتاسری در تمام طول بنا ، ارتباط بصری و فیزیکی بنا را به اطراف ممکن می سازد ، در این جبهه به علت تراز بودن کف سرداب با کف محیط پیرامون بنا ، ارتباط بصری و فیزیکی را به اطراف ممکن می سازد. در این جبهه به علت تراز بودن کف سرداب با کف محیط پیرامون بنا دو طبقه جلوه کرده و نمایی باغ گونه تجلی می یابد.

